

Secreta

Múnera, quaesumus, Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra Sancti Spíritus illustratióne emúnda.

Præfatio de Spíritu Sancto

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: per Christum, Dóminum nostrum. Qui, ascéndens super omnes coelos sedénsque ad dexteram tuam, promíssum Spíritum Sanctum hodierna die in filios adoptiúnis effúdit. Quaprópter profúsis gáudiis totus in orbe terrárum mundus exsúltat. Sed et supérnæ Virtútes atque angélicæ Potestátes hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes: Sanctus.

Communio

Factus est repénte de coelo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, ubi erant sedéntes, allelúia: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, loquéntes magnália Dei, allelúia, allelúia. (Act 2:2; 2:4)

1. Exsúrgit Deus, et dissipántur inimíci ejus; et fúgiunt, qui odérunt eum, a fácie ejus.

2. Et justí læténtur et exsúltent inconspéctu Dei et delecténtur in lætítia.

3. Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus; iter fácite ei, qui fertur super nubes: Dóminus nomen illi.

Postcommunio

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúσιο: et sui roris íntima expansiÓne fecúndet.

SEKRETA

Prašome, Viešpatie: pašventink paaukotąsias dovanas ir mūsų širdis Šventosios Dvasios šviesa išvalyk.

ŠV. DVASIOS PREFACIJA

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, mums visada ir visur tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve per Kristų mūsų Viešpatį. Kuris, įžengęs aukščiau visų dangų ir sėdėdamas tavo dešinėje, pažadėtąją Šventąją Dvasią šiandieną įsūniuose išliejo. Todėl, pasklidus džiaugsmams žemės rutulyje, visas pasaulis džiūgauja. O ir aukščiausiosios Kariaunos, taip pat ir angeliškosios Galybės garbės himną tau drauge gieda, be paliovos tardamos: Šventas.

KOMUNIJA

Staiga iš dangaus atsirado ateinančio smarkaus dvelksmo garsas – ten, kur buvo sėdintieji, aleliuja; ir visi buvo pripildyti Šventosios Dvasios, bylodami apie įstabius Dievo darbus aleliuja, aleliuja. (Apd 2:2; 2:4)

1. Dievui pakilus, pakrinka jo priešai; tie, kurie jo nekenčia, bėga nuo jo veido.

2. Bet teisieji linksminasi; jie džiūgauja Dievo Artume, – jie laimingi ir kryžtauja iš džiaugsmo.

3. Giedokite Dievui, giedokite šlovės giesmes jo vardui; aukštinkite tą, kuris joja ant debesų, kurio vardas yra VIEŠPATS;

POSTKOMUNIJA

Viešpatie, tegu Šventosios Dvasios įliejimas apvalo mūsų širdis ir savo gaivinančios ramos slapčiausiu apšlakstymu jas apvaisina.

Proprium Missæ

DOMINICA PENTECOSTES ŠV. DVASIOS ATSIUNTIMAS (SEKMINĖS)

Introitus

Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia: et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps. Exsúrgat Deus, et dissipántur inimíci eius: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie eius. (Sap 1:7, Ps 67:2)

Collecta

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de eius semper consolatióne gaudére.

Epístola

Léctio Actuum Apostolórum (Acts 2:1-11)
Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli pariter in eódem loco: et factus est repénte de coelo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis: et replévit totam domum, ubi erant sedentes. Et apparuérunt illis dispertitæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra singulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et coepérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Ierúsalem habitántes

INTROITAS

Viešpaties Dvasia pripildė žemės rutulį, aleliuja; ir tas, kas apima viską, pažįsta balsą, aleliuja, aleliuja, aleliuja.

Ps. Tepakyla Viešpats, ir tibus išsklaidyti jo priešai; ir tebėga tie, kurie jo nekenčia, [tolyn] nuo jo veido. (Išm 1:7, Ps 67:2)

KOLEKTA

Dieve, kuris šią dieną tikinčiųjų širdis Šventosios Dvasios apšvieta išlavinai, duok mums toje pačioje Dvasioje išmanyti tai, kas teisu, ir jos paguoda nuolatos džiaugtis.

EPISTOLĖ

Skaitinys iš Apaštaly darbų (Apd 2:1-11)
Atėjus Sekminių dienai, visi mokiniai buvo drauge vienoje vietoje. Staiga iš dangaus pasigirdo ūžesys, tarsi pūstų smarkus vėjas. Jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo. Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų. Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis, kaip Dvasia jiems davė prabilti. Jeruzalėje gyveno žydų ir

Iudaei, viri religiōsi ex omni natiōne, quæ sub coelo est. Facta autem hac voce, convēnit multitūdo, et mente confūsa est, quōniam audiēbat unusquisque lingua sua illos loquētes. Stupēbant autem omnes et mirabāntur, dicētes: Nonne ecce omnes isti, qui loquūntur, Galilaei sunt? Et quōmodo nos audīvimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi et Medi et Ælamītæ et qui hābitant Mesopotāmiam, Iudaeam et Cappadōciam, Pontum et Asiam, Phrýgiam et Pamphýliam, Ægýptum et partes Líbyæ, quæ est circa Cyrēnen, et ádvenæ Románi, Iudaei quoque et Prosélyti, Cretes et Arabes: audīvimus eos loquētes nostris linguis magnália Dei.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

V. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur, et renovábis fáciem terræ. Alleluia.

V. (*čia priklaupiamė*) Veni, Sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde. (*Ps 103:30*)

Sequentia

Veni, Sancte Spíritus, / et emítte caelitus / lucis tuæ rádium.

Veni, pater páuperum; / veni, dator múnerum; / veni, lumen córdium.

Consolátor óptime, / dulcis hospes ánimæ, / dulce refrigerium.

In labóre réquies, / in æstu tempéries, / in fletu solácium.

O lux beatíssima, / reple cordis íntima / tuórum fidélium.

Sine tuo númine / nihil est in hómīne, / nihil est innóxiū.

Lava quod est sórdidum, / riga quod est áridum, / sana quod est sáucium.

Flecte quod est rígidum, / fove quod est frígidum, / rege quod est dévium.

pamaldžių žmonių iš visų tautų po dangumi. Pasigirdus tam ūžesiui, subėgo daugybė žmonių. Jie didžiai nustebė, kiekvienas girdėdamas savo kalba juos kalbant. Lyg nesavi ir nustėrę jie klausinėjo: „Argi va šitie kalbantys nėra galilėjiečiai? Tai kaipgi mes kiekvienas juos girdime savo krašto kalba?! Mes, partai, medai, elamiečiai, Mesopotamijos, Judėjos ir Kapadokijos, Ponto ir Azijos, Frygijos ir Pamfilijos, Egipto bei Libijos pakraščio ties Kirėne gyventojai, ateiviai romėnai, žydai ir prozelitai, kretiečiai ir arabai, – mes visi girdime juos skelbiant įstabius Dievo darbus mūsų kalbomis“.

ALELIUJA

Aleliuja, aleliuja.

V. Atsiųsk savąją Dvasią, ir jie bus sukurti; ir atnaujinsi žemės veidą.

V. Ateik, Šventoji Dvasia, pripildyk tavųjų tikinčiųjų širdis ir tavosios meilės ugnį jose įžieb. (*Ps 103:30*)

SEKVENCIJA

Ateik, Šventoji Dvasia, / Ir atsiųsk iš dangaus / Spindulį šviesos Tavosios.

Ateik, vargdienių Tėve, / Ateik malonių dovanotoja, / Ateik, širdžių šviesa.

O geriausioji guodėja, / O mieloji sielos viešnia, / O saldžioji atgaiva!

Darbe esi atilsis, / Kaitroje – vėsa, / Raudoje – paguoda.

O labiausiai palaimintoji šviesa, / Pripildyk slapčiausias širdies gelmes / Tavųjų tikinčiųjų.

Be tavosios malonės / Nieko nėra žmoguje, / Nieko nėra nepažeisto.

Nuplauk tai, kas purvina, / Sudrėkink, kas išdžiūvę, / Išgydyk, kas sužeista.

Da tuis fidélibus, / in te confidéntibus, / sacrum septenárium.

Da virtútis méritum, / da salútis éxitum, / da perénne gáudium. Amen. Alleluia.

Evangelium

Sequētia sancti Evangélijī secundum Ioánnem (Ioann 14:23-31)

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus: qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermónem quem audístis, non est meus: sed eius, qui misit me, Patris. Hæc locútus sum vobis, apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia et súgget vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis. Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbátur cor vestrum neque formídet. Audístis, quia ego dixi vobis: Vado et vénio ad vos. Si diligere tis me, gaudere tis utique, quia vado ad Patrem: quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis, priúsquam fiat: ut, cum factum fúerit, credátis. Iam non multa loquar vobíscum. Venit enim princeps mundi huius, et in me non habet quidquam. Sed ut cognóscat mundus, quia díligo Patrem, et sicut mandátum dedit mihi Pater, sic fácio.

Offertorium

Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis: a templo tuo, quod est in Ierúsalem, tibi offerent reges múnera, alleluia. (*Ps 67:29-30*)

Palenk užkietėjusį, / Sušildyk sušalusį, / Vesk iškrypusį iš kelio.

Duok taviesiems tikintiesiems, / Viltį į tavo sudėjusiems / Šventą septyneriopą malonę. Duok atpildą už dorybę, / Duok išganingą išėjimą, / Duok amžinąjį džiaugsmą. Amen. Aleliuja.

EVANGELIJA

Šventosios Evangelijos pagal Joną tęsinys (14:23-31)

Anuo metu Jėzus tarė savo mokiniams: „Jei kas mane myli, laikysis mano žodžio, ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir apsigyvensime. Kas manęs nemyli, mano žodžių nelaiko. O žodis, kurį girdite, ne mano, bet Tėvo, kuris yra mane siuntęs. Aš jums tai pasakiau, būdamas pas jus, o Globėjas – Šventoji Dvasia, kurį mano vardu Tėvas atsiųs, – jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs. Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip aš ją duodu, kaip duoda pasaulis. Tenebūgštauja jūsų širdys ir teneliūdi! Jūs girdėjote, kaip aš pasakiau: aš iškeliauju ir vėl grįšiu pas jus! Jei mylėtumėte mane, džiaugtumėtės, kad aš keliauju pas Tėvą, nes Tėvas už mane aukštesnis. Ir dabar, prieš įvykstant, jums pasakiau, kad tikėtumėte, kada tai bus įvykę. Jau nebedaug su jums kalbėsiu, nes ateina šio pasaulio kunigaikštis. Nors jis neturi man galios, bet pasaulis privalo pažinti, jog aš myliu Tėvą ir taip darau, kaip jis yra man įsakęs. – Kelkitės, eikime iš čia!“.

OFERTORIUMAS

Dieve, sutvirtink tai, ką mumyse nuveikei; iš tavo šventyklos, kuri yra Jeruzalėje, karaliai tau atneš dovanas, aleliuja. (*Ps 67:29-30*)